

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про припинення конституційного провадження
у справі за конституційним поданням 56 народних депутатів України
щодо відповідності Конституції України (конституційності)
статті 61 Регламенту Верховної Ради України

м. К и ї в
30 вересня 2010 року
№ 47-уп/2010

Справа № 1-35/2010

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича — доповідача,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним поданням 56 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 61 Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» від 10 лютого 2010 року № 1861–VI (Голос України, 2010 р., 17 лютого), в редакції Закону України «Про внесення зміни до Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» від 9 березня 2010 року № 1952–VI (Голос України, 2010 р., 11 березня) (далі — Регламент).

Заслухавши суддю-доповідача Бауліна Ю. В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

установив:

1. Суб'єкт права на конституційне подання — 56 народних депутатів України — на підставі статей 13, 40 Закону України «Про Конституційний Суд України» звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням вирішити питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) нової редакції статті 61 Регламенту.

Згідно з цією статтею коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України (далі — коаліція) — це сформоване за результатами виборів і на основі узгоджених політичних позицій та на засадах, встановлених Конституцією України і Регламентом, об'єднання депутатських фракцій, народних депутатів України, до якого входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України. Коаліція формується протягом одного місяця з дня відкриття першого засідання новообраної Верховної Ради України або протягом одного місяця з дня припинення діяльності попередньої коаліції. Коаліція формується після проведення депутатськими фракціями консультацій. За результатами проведених консультацій за особистими підписами голів відповідних депутатських фракцій або за рішенням депутатської фракції одним із заступників голови депутатської фракції укладається Угода про коаліцію у Верховній Раді України (далі — коаліційна угода). У коаліційній угоді фіксуються узгоджені політичні позиції, що стали основою формування коаліції, а також порядок вирішення внутрішньо-організаційних питань діяльності коаліції. До коаліційної угоди додається список народних депутатів України, які сформували коаліцію, з їх особистими підписами. Такий список є невід'ємною складовою коаліційної угоди. Коаліція вважається сформованою з моменту офіційного оголошення про це головуючим на пленарному засіданні на підставі поданих до Апарату Верховної Ради України документів, передбачених частиною третьою статті 61 Регламенту. Повідомлення про сформування коаліції, коаліційна угода та персональний склад коаліції не пізніше ніж через чотири дні після офіційного оголошення на пленарному засіданні про її сформування публікуються в газеті «Голос України». У разі припинення діяльності коаліції нова коаліція формується в порядку, встановленому Регламентом.

Автори клопотання вважають, що, викладаючи статтю 61 Регламенту у новій редакції, Верховна Рада України всупереч положенням статті 1, частини другої статті 5, частини другої статті 8, частини другої статті 19, частин шостої, сьомої, дев'ятої статті 83 Конституції України визнала суб'єктом формування коаліції не депутатські фракції, а народних депутатів України.

Обґрунтовуючи конституційне подання, народні депутати України також посилаються на правові позиції Конституційного Суду України, викладені в рішеннях від 25 червня 2008 року № 12-рп/2008 у справі про перебування народного депутата України у депутатській фракції, від 17 вересня 2008 року № 16-рп/2008 у справі про коаліцію депутатських фракцій у Верховній Раді України.

2. Свої позиції стосовно порушеного у конституційному поданні питання висловили Голова Верховної Ради України, Прем'єр-міністр України, Комітет Верховної Ради України з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності

Верховної Ради України, науковці Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Класичного приватного університету, Львівського національного університету імені Івана Франка, Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого, Одеської національної юридичної академії.

3. У процесі розгляду справи Конституційний Суд України дійшов висновку, що конституційне провадження у справі підлягає припиненню з таких підстав.

Конституційний Суд України 6 квітня 2010 року ухвалив Рішення № 11-рп/2010 у справі за конституційним поданням 68 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень частини шостої статті 83 Конституції України, частини четвертої статті 59 Регламенту Верховної Ради України стосовно можливості окремих народних депутатів України брати безпосередню участь у формуванні коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України. Офіційне тлумачення зазначених положень було здійснено у системному зв'язку з положеннями статей 1, 5, 15, 36, 38, 69, 76, 79, 80, 81, частин п'ятої, сьомої, дев'ятої статті 83, статті 86 Конституції України, статей 60, 61 Регламенту. Отже, оспорювані положення статті 61 Регламенту були предметом тлумачення Конституційним Судом України, під час якого підстав для визнання їх неконституційними не виявлено.

Конституційне провадження у справі за конституційним поданням 56 народних депутатів України було відкрите Конституційним Судом України до ухвалення рішення, тому у конституційному поданні зазначена обставина суб'єктом права на конституційне подання не була врахована. Оскільки інших аргументів у конституційному поданні не наведено, конституційне провадження підлягає припиненню на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 39, 45, 51, 71 Закону України «Про Конституційний Суд України», пунктом 1 § 51 Регламенту Конституційного Суду України, Конституційний Суд України

УХВАЛИВ:

1. Припинити конституційне провадження у справі за конституційним поданням 56 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 61 Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» від 10 лютого 2010 року № 1861-VI, в редакції Закону України «Про внесення зміни до Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» від 9 березня 2010 року № 1952-VI на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ